

(INSECTICIDAS FERTILIZANTES Y AFINES)

S. A. I. C. y F.

CORRIENTES 2763

Cables "INSIFA"

T. E. 89-6343, 3043, 7114

Buenos Aires, 1961.május
(Rep. Argentina)

Kedves Tanárain, drága Barátain !

Nem kis meghatódottsággal olvastam Forrai Péter levelét, melyben jelezte, hogy június hú 4-én lesz 25 éves érettségi találkozásunk. Ekkor döböntem rá t eljes erővel arra, hogy immár negyed százada annak, hogy utoljára ültünk együtt minányájan a Trefort-uccai iskola padjaiban, és boldogan hagytuk ott az épületet, ami nyolc hosszú évig második otthonunk volt, boldogan, mert az Elet, így nagy E-vel várt ránk. Nem is nagyon vettünk időt magunknak ahhoz, hogy egymástól, tanárainktól igazában elbucsuzzunk, mert ott két lépésre a kaputól, a Szentkirályi-ucca sarkán már várt ránk a gyönyörű, a régóta áhított felnőtt élet!! Igaz, hogy nem is gondoltuk akkor még azt, hogy mennyire nehéz, tragikus évek következnek sokunk számára, és, hogy alig pár év múlva a háboru, az üldözés, vagy a vándorbot jut osztályrészünkül. Bizony, nem mult el még tíz év sem, mikor 1945-ben igyekeztem újból az összeköttetést felvenni, és ez már akkor azt jelentette, hogy a világ minden tájáról érkező levelekkel valójában megkezdhettem volna egy bélyeggyűjteményt is. Sajnos már néhányan nem voltak életben közöttünk, hiába kerestük őket.

Igy ért el bennünket a férfikor dele, megtizedelve, szétszórva, és ha mindnyájan akik otthon éltek, ott is leszték, akkor is csak maroknyi kis osztály lesz együtt. De boldogan lennék én is jelen, sajnos azonban a távolság tulságosan nagy, és így magamban iszom majd egészségetekre június 4-én este.

Huszonöt év! Nem is tudom elhinni, hiszen csak tegnap volt, hogy mint izguló érettségizők vártuk az első írásbeli tételt, ami a 19-ik század magyar regényirodalmáról szólt. Nem tudom Ti hogyan fogadtátok ezt a témát az első pillanatban, magamról azonban tudom, hogy pervecig nem tudtam rájönni, vajjon mi is az a magyar regényirodalom, de még azt sem igen értettem, hogy mi is akar az a 19-ik század lenni, és csak azután lassan kezdett derengeni bennem, hogy miről is van itt szó. Hát ez tényleg tegnap volt csak az emlékezetemben, de még az is legfeljebb tegnapelőtt volt, hogy mint szepegő kis tizévesek álltunk az iskolaudvaron, az első iskolanapon. Emlékeztek milyen Pőreg uraknak tüntek a hosszunadrágos nyolcadikosok, akik közül néhányan bajuszt is viseltek? Nem is tudtuk elképzelni, hogy valaha mi is ilyen öreg urak leszünk. És most itt állunk öszülő halántékkal, visszaemlékezve a gyerekekre, akik mi voltunk!

Mennyi közös emlék, mennyi reminiszcoencia! Dehát nem akarok túl hosszú lenni, mivel nem akarom, hogy az aki ezt a levelet felolvassa, tulságosan megszomjazzon közben, és még én legyek az oka annak, ha egy polkával

(INSECTICIDAS FERTILIZANTES Y AFINES)

S. A. I. C. y F.

CORRIENTES 2763

Cables "INSIFA"

T. E. 89-6343, 3043, 7114

- 2 -

Buenos Aires, 1961.V.
(Rep. Argentina)

többet iszik a kelleténél.

Ugy gondolom, illik ilyenkor beszámolni arról, milyen az ember élete, mit tett a hosszú évek alatt. Azt, hogy mit nem tett meg abból amit szeretett volna, arról azt hiszem jobb nem beszélni, mivel az túl sok lenne.

Tehát dióhéjban egy kis curriculum vitae. Mint tudjátok, hiszen leg-
többen ott voltatok a bucsunál, 1940 elején jöttem ki Argentínába. A kezdeti megszokott nehézségeken én is túlestem, mindenféle lehetetlen munkát elfogadtam, amik közt talán a szentelenség teteje volt, mikor angol technikai katalógusokat fordítottam spanyolra, olyan dolgokról, amit nemhogy spanyolul vagy angolul nem tudtam, de még magyarul sem volt fogalmam róluk. De milyen jól fizettek amíg rájöttek, hogy a fordítás inkább hottentotta fantázia, mint technikai leírás! Másfél év után aztán kaptam egy szép állást egy nagy bányavállalatnál, és a következő három éven keresztül rengeteget utaztam, kiélttem hegymászó és kalandos vágyaimat, felkerültem több, mint 4000m. magasba az Andokban, még mai is majdnem tiszta indián falukba, jóformán embernemjárta vidékekre kerültem el, nagyon érdekés és szép idők voltak. De azért hérom év múlva elegendő volt belőle, és a háború végével meg is szűnt a kereslet a stratégiai ércok iránt. Utána bekerültem ugyanannak a cégnek a fémimport osztályára, pár évig ott dolgoztam, majd átmentem egy másik céghez, mint a fém és kémiai cikkek osztályának vezetője, ahol sajnos túl sokáig, tíz évig maradtam. Tul sokáig azért, mivel itt Amerikában az embernek mindig változtatnia kell, hogy előre tudjon haladni. Közben, már kissé vén fejjel, 1955-ben megnősültem, de megérte a várakozást, mert hála Istennek nagyon boldogan élünk feleségemmel, és nemrég megkoronázta boldogságunkat Andris fiunk születése, aki most 7 hónapos, és mint a mellékelt képektől láthatjátok, aranyos, egészséges, szép kisgyerek és rengeteg örömet okoz. Közben aztán elvállaltam egy másik importvállalat igazgatói állását, amit másfél évig vezettem. Nemrég azután végre önállósítottam magam, betársultam egy műtrágya és rovar- és növényi kárirtó szerkeket részben gyártó, részben importáló vállalatba. Saját fiókjaink és képviselőink vannak az ország különböző vidékein, és mivel Argentína agrárállam igen nagy a piacunk és az üzlet nagyon szépen halad előre. Így tehát mind anyagilag mind munka szempontjából meg vagyok elégedve, és a jövő sok jóval kecsegtet. Ha nem is sikerült vagyont gyűjtenem, - talán nincs is temperamentumom vagy tehetségem rá - szépen, kellemesen meg tudok élni, van szépen berendezett lakályos otthonom Buenos Aires egyik legszebb negyedében, minden komforttal, szép könyvtárral, vannak jó barátaim, stb. Panaszra tehát semmi okom, és mint említettem, a legfontosabb a harmonikus, megelégedett családi élet és a gyerek. Ezt semmi sem pótolhatja.

INSECTICIDAS FERTILIZANTES Y AFINES

S. R. L. - CAP. \$ 1.000.000.-- M/N.

CORRIENTES 2763

Dirrec. Teleg. "INSIFA"

T. E. { 86-6821(29) | INT. 7
86-8441/9
89-3043

- 3 -

Buenos Aires 1961. május
(Rep. Argentina)

Ast, hogy külsőleg nagyon megváltoztam-e itéljétek Ti meg a képről, én nem tudom, hiszen minden nap látom magamat. Persze a hajam kissé kevesebb és imitt-amott ősz szálak vegyülnek közé; a súlyom azonban a régi, úgy látszik az elhízástól nem kell félnem. Szóval majdnem a régi sovány kis Wolf Gyuri, kissé öregebb, használtabb kiadásban, aki azonban a régi szeretettel és barátsággal gondol Mindnyájatokra.

Talán Ti akik Budapesten éltek, nem is gondoltok annyi nosztalgiával arra ami elmúlt, a diákkorunkra! De számomra aki távol vagyok, és mert az ember az idegenben bármilyen hosszú idő elmúltával is idegen marad, a diákkorunk az Pest is, a régi otthon is, és az emlékezetemben a kettő teljesen egyé válik, hiszen ott zárulnak le pesti emlékeim is!

Kedves Fiuk, emelem poharam a Ti és családotok egészségére, kívánok Nektek minden jót, egészséget, hosszú életet, és azt is, hogy talán egyszer az életben még összekerüljünk. De jobb híján kérlek írjátok nekem, vegyék fel a megszakadt kapcsolatot. Igérem, hogy gyorsan fogok válaszolni. Ugyanez vonatkozik kedves Tanárainkra is, és nagyon boldog lennék, ha ilyen hosszú idő után hirt kapnék!

Most pedig még szeretnék megemlékezni azokról, akik már nincsenek az élők sorában. Szegény jó Szilasi Pali, akit hetedikes korunkban veszítettünk el, Dénes Gyuri, Tescher Theó, Winter Jucó, mind oly jó barátok, emléketek amíg élünk velünk lesz!!

Az Isten áldjon meg Mindnyájatokat, és sokszor ölel a Ti lélekben ma is Veletek együttlévő

Gyuri